

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/307/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815206401
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2017:5815206401.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v sporovej veci žalobkyne: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. nad W. XX, zastúpená P. Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, proti žalovaným: v rade 1/ Slovenská republika - V. vnútra B. republiky, A., ul. Pribinova č. 2, J.:XXXXXXXX, v rade 2/ Slovenská republika - X. prokuratúra B. republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v spore o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške XX.XXX,XX Z. s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 2/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 17 172,91 Eur spolu s 5,05 % úrokom s omeškania do zaplataenia v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd konanie proti žalobcovi 1/ z a s t a v u j e.

III. V pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ s a p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania žalovanému 1/ v rozsahu 100 %. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

IV. Žalobkyni s a p r i z n á v a proti žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,32 %. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 11.11.2015 sa žalobkyňa, po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 04.10.2017, proti žalovaným domáhala zaplataenia istiny XX XXX,XX Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne počnúc od 28.10.2015 do zaplataenia v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Y. riaditeľstva PZ SR, U. justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality F. K., sp. zn. H.: Y.-XXXX/X-OSV-NO-XXXX zo dňa 09.02.2006 bolo vznesené proti žalobkyni obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že mala vyhotoviť zápisnicu zo zasadnutia výboru TJ V.-O. N. s dátumom konania 20.03.2000, v zmysle ktorej výbor prijal uznesenie, ktorým žalobkyňu splnomocnil na zabezpečenie znaleckých posudkov, podpísanie kúpno-predajných zmlúv a návrhu na vklad do katastra nehnuteľností v plnom rozsahu a v mene spoločnosti TJ V. O., potom na základe tejto fiktívnej zápisnice uzavrela dňa 30.08.2002 v N. kúpnu zmluvu a synovi Q. W. predala za XXXX Sk nedokončenú rekreačnú chatu TJ V. O. N. s.č. XXXX postavenú na pozemku parc. č. KN XX/X v k.ú. B., zapísanú na LV č XXXX a toho istého dňa v N. uzavrela aj druhú kúpnu zmluvu a synovi J. W. predala za XX XXX Sk rekreačnú chatu TJ V. O. N. s.č. XXXX postavenú na pozemku parc. č. KN XX/X v k.ú. B., zapísanú na LV č.

XXXX. Proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podala žalobkyňa sťažnosť dňa 21.02.2006 (a doplnenie sťažnosti), kde mala poukázať na to, že nevyhotovila fiktívnu zápisnicu tak, ako sa to uvádza v uznesení o vznesení obvinenia. Uznesením okresného prokurátora zo dňa 07.07.2006 sp. zn. 2Pv 398/2005 bola sťažnosť žalobkyne zamietnutá.

3. Uznesením vyšetrovateľa z 12.11.2008 bolo trestné stíhanie prerušené, nakoľko pre neprítomnosť svedka nebolo možné vec náležite objasniť a uznesením z 20.03.2009 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní, následne uznesením z 20.10.2009 bolo trestné stíhanie prerušené a uznesením zo dňa 14.01.2010 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom konaní, uznesením zo dňa 07.05.2010 bolo opäť trestné stíhanie prerušené a následne uznesením z 06.10.2010 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní, uznesením z 20.04.2011 bolo trestné stíhanie prerušené a uznesením z 31.05.2011 bolo opäť rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní. Dňa 22.05.2012 podala žalobkyňa podnet na preskúmanie postupu okresnej prokuratúry, kde poukázala na skutočnosť, že skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie voči žalobkyňi nemá základné znaky trestného činu, poukázala na nezrovnalosti v zabezpečených dôkazných prostriedkoch a na výrazné časové prieťahy v konaní. Výsledkom bolo oznámenie Krajskej prokuratúry v D., že časové prieťahy v trvaní 7 a pol roka v štádiu vyšetrovania sú neakceptovateľné a boli spôsobené v dôsledku sťaženej spolupráce vyšetrovateľa s dozorným prokurátorom.

4. Dňa 06.09.2012 bola okresnou prokuratúrou Námestovo vznesená proti nej obžaloba pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 16.05.2013 bola oslobodená spod obžaloby s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku podal v neprospech žalobkyne ako obvinenej prokurátor sťažnosť, pričom uznesením K. súdu D. sp. zn. 2To/97/2013 zo dňa 27.11.2013 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa uplatnila s poukazom na ustanovenie § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. formou majetkovej ujmy, ktorá vznikla z dôvodu vedeného trestného stíhania voči jej osobe v rozsahu náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 3172,91 Eur a formou nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla zásahom do jej základných práv priznaných Ústavou podľa § 17 ods. 2 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 17 600 Eur. Poukázala na to, že súdna prax dospela k záveru, že citovaný zákon zahŕňa aj nárok na úhradu nákladov konania vynaložených na obhajobu v súvislosti s prevzatím právneho zastúpenia za účelom dosiahnutia zrušenia rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, pričom nemusí ísť iba o trovy nutnej obhajoby. Výška uplatnených trov konania vyúčtovaných žalobkyňi predstavuje 3172,91 Eur.

5. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnila poukázaním na to, že trestné stíhanie voči nej trvalo vyše 93 mesiacov - teda 8 rokov, počas ktorých bol v podstatnej miere ovplyvnený nielen jej súkromný, ale aj pracovný a spoločenský život, v dôsledku čoho dôvodne pociťovala morálnu ujmu. Od začatia trestného stíhania a následného vznesenia obvinenia voči jej osobe využívala všetky možné opravné prostriedky, od podania sťažnosti, žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa ako aj žiadosti o preskúmanie zákonnosti postupu okresného prokurátora, pričom neustále upozorňovala na skutočnosť, že daný skutok nie je trestným činom, že je nevinná a nedopustila sa protiprávneho konania a napriek tomu bola takmer 8 rokov vystavená nepriaznivým následkom trestného stíhania. To jej sťažilo obvyklý spôsob života a malo, vzhľadom na vek žalobkyne, nepriaznivý vplyv na jej zdravotný stav. Žalobkyňa bola neprimerane dlhú dobu postavená do právnej neistoty nielen vznesením obvinenia, ale aj z postupu orgánov činných v trestnom konaní, keď vyšetrovací proces trval takmer X,X pol roka aj z dôvodu nedisciplinovanosti strán v konaní, pričom práve orgány činné v trestnom konaní disponovali zákonnými donucovacími prostriedkami. Preto táto okolnosť nemôže byť ospravedlniteľným dôvodom ako sa liberovať spod zodpovednosti za náhradu škody. K prieťahom došlo aj z dôvodu sťaženej spolupráce medzi vyšetrovateľom a prokurátorom v dôsledku nerešpektovania pokynov a urgencií, čo nie je ospravedlniteľná skutočnosť, lebo hoci nedošlo k pochybeniu žalobkyne, bola nútená znášať nepriaznivé následky pochybenia orgánov činných v trestnom konaní. Poukázala na rozhodnutie EŠLP - prípad P. versus C., v zmysle ktorého neprimeraná dĺžka konania znamená pre sťažovateľa morálnu ujmu a žiadne dôkazy sa v tomto ohľade nevyžadujú a súd iba celkom výnimočne neprizná zadostučinenie v peniazoch. Dĺžka konania v trvaní XX mesiacov v trestnom konaní nie je štandardná. Mala tiež dôsledky v rodinnom, ale predovšetkým pracovnom živote žalobkyne, pretože počas vyšetrovania boli oslovení viacerí známi žalobkyne a aj jej obchodní partneri, čo vrhlo zlý tiež na jej podnikateľské aktivity. Došlo k poškodeniu dobrého mena žalobkyne medzi jej známymi, ktoré si budovala v podnikateľskej sfére, ale aj v osobnom živote manželky a matky a bezúhonného občana.Vo

vzťahu k nároku na náhradu škody žalobkyňa ďalej poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009, z obsahu ktorého vyplýva, že štát má niesť nielen objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým zasiahli priamo do základných práv jednotlivca. Nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania, teda uznesenie o vznesení obvinenia sa ukázalo ako mylné, zasahujúce do základných práv žalobkyne. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 1Cdo/64/2008 má ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, prípadne voči komu bolo trestné stíhanie zastavené, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, takéto právo by nemal iba vtedy, ak by si vznesenie obvinenia zaviniť sám, bol spod obžaloby oslobodený len preto, že nie je za trestný čin trestne zodpovedný alebo mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný. V danej veci nebola naplnená ani jedna z uvedených negatívnych podmienok. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 7 Cdo/27/2011, rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu nesprávne alebo nedostatočne zisteného skutkového stavu ako aj z dôvodu vady konania je nezákonné. V danej veci boli splnené podmienky podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a žalobkyňa preukázala, že bolo vydané nezákonné rozhodnutie, že je vznikla škoda a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodu, ktorú žiada uhradiť spolu s úrokom z omeškania podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. odo dňa oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody.

6. Strana žalobkyne zotrvala na podanej žalobe, na základe ktorej si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenú jej nezákonným rozhodnutím a to uznesením o vznesení obvinenia, proti ktorej podala sťažnosť, ktorá bola zamietnutá a vo veci bola podaná na ňu obžaloba, spod ktorej bola oslobodená rozsudkom okresného súdu z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Žalovaný 1/ a ani žalovaný 2/ neuspokojili jej nároky na náhradu škody na základe jej žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. V zmysle ustálenej súdnej praxe zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím a zároveň ten, ktorý bol oslobodený spod obžaloby má zásadné právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim kritériom je výsledok trestného konania. Uplatňuje si preto skutočnú škodu v podobe vynaloženia trov právneho zastúpenia, ktorých účelnosť vyplýva z pripojeného trestného spisu konania a tiež vyplývajú z predložených listín. Z dôvodu, že nepovažuje za dostatočné zadostučinenie uplatňuje si aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odvodzovala najmä z dĺžky vedeného trestného konania, ktoré zasiahlo do jej súkromného, spoločenského a pracovného života. Trestné konanie trvalo 93 mesiacov, počas ktorého ťažko znášala prebiehajúceho trestného konania, v dôsledku čoho bol ovplyvnený obvyklý spôsob života.

7. Neskôr na obsah vyjadrení žalovaných 1/ a 2/ doplnila svoje vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 19.05.2017, vo vzťahu k nepreukázaniu existencie nezákonného rozhodnutia, pričom poukázala na ustálenú súdnu prax - rozhodnutie NS SR 3Cdo/194/2010 z 30.03.2011, v zmysle ktorého štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Uznesením OR PZ Dolný Kubín ČVS:Y.-XXXX/X-OSV-NO-XXXX bolo začaté trestné stíhanie a následne uznesením H.: Y.-XX/OEK-DK-XXXX-DZ zo dňa 09.02.2006 vznesené obvinenie voči žalobkyňi, ktorá podala sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Sťažnosť bola uznesením okresného prokurátora zamietnutá - sp. zn. 2Pv 398/2005-39 zo dňa 07.07.2006 ako nedôvodná a bola podaná obžaloba. Po vykonanom dokazovaní bola žalobkyňa rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/101/2012 zo dňa 16.05.2013 oslobodená spod obžaloby, nakoľko skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, nie je trestným činom. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Podstata nároku na náhradu škody sa neviaže na (ne) správnosť postupu orgánu činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na výsledok trestného stíhania. Poukázala tiež na to, že zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť a rozhodujúcim kritériom zákonnosti vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Práve sudcovská tvorba práva slúži na vyplňanie alebo dotváranie práve tam, kde absentuje právna úprava alebo existuje medzera a poukázal aj na princíp právnej istoty, ktorý je vyjadrený v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Bola názoru, že boli splnené všetky podmienky § 6 citovaného zákona, a preto si uplatňuje náhradu škody v podobe účelne

vyvalovaných trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s trestným konaním a aj náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k námietke účelnosti trov konania žalovaného 2/ poukázala na to, že odmena bola vyúčtovaná podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ku ktorej predložila záznamy z porád, pričom advokát prijal od žalobkyne platby vo výške 96 000 Sk (3 186,61 Eur). K výške nemajetkovej ujmy poukázala na to, že nepovažuje za dostatočné zadostučinenie jej oslobodenie spod obžaloby, nakoľko ujmu ktorú utrpela, nie je možné len týmto spôsobom odčiniť. Danosť nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch odvodzuje od dĺžky vedeného trestného konania, ktoré závažným spôsobom zasiahlo do jej súkromného života a spoločenského postavenia.

8. Strana žalovaného 1/ v písomnom vyjadrení poukázala na to, že v žalobe absentoval presný opis nezákonného rozhodnutia, ale s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a ustálenú judikatúru v otázke určenia právneho titulu (v obdobných prípadoch), t.j. v prípadoch začatia a vedenia trestných stíhaní ukončených oslobodením obžalovaného spod obžaloby je z rozhodnutia NS SR 3 Cdo XXX/XXXX zrejme, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991, obdobne vyslovil aj NS ČR - 1Cz/6/90, 1 Cz 41/90), teda právnym titulom je v danej veci uznesenie o vznesení obvinenia. Nesprávnym úradným postupom okresnej prokuratúry Námestovo má spočívať v prieťahoch v predmetnom trestnom konaní. Poukázal ďalej na to, že žalobkyňa označila za Slovenskú republiku dva štátne orgány a to MS SR a GP SR, a preto sa javí nevyhnutné vyriešiť najskôr otázku účastníctva na strane žalovaných, ktorý by mala žalobkyňa odstrániť, keďže sa jedná o nedostatok podmienky konania, ktorý je možné odstrániť. Namietol svoju pasívnu vecnú legitimitáciu poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., teda sa musí jednať o rozhodnutie súdu, notára alebo súdneho exekútora. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobkyňa adresovala len žalovanej 1/, ktorej bola doručená dňa 20.10.2015, a ktorá ju dvakrát postúpila (aj po tom, čo bola zo strany žalovaného 2/ vrátená), naposledy dňa 27.10.2015 na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobkyne, žalovanému 2/, v ktorom zároveň právne zdôvodnila jeho príslušnosť konať v mene štátu s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona. Žalovaná 2/ prerokovala nárok žalobkyne, ktorým si založila svoju príslušnosť na konanie v mene štátu i v (budúcom) t.j. v predmetnom konaní. Žalovaná 1/ teda už v štádiu predbežného prejednávania nároku na náhradu škody) zastávala názor, že jej príslušnosť konať za štát nie je daná. Novela zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačným spôsobom vyriešila otázku orgánu konajúceho v mene štátu v prípade práva na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, a v prípade nároku na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania orgánom príslušným na konanie v mene štátu je Generálna prokuratúra SR, ak nie sú splnené podmienky ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona - rozsudok N SR XCdo/XXX/XXXX. Vydaním oslobodzujúceho rozhodnutia súd odstraňuje protiprávny stav, ktorý spôsobil prokurátor, prípadne vyšetrovateľ (vznesením obvinenia a jeho potvrdením), a preto nemôže byť zodpovedný za vznesenie obvinenia súd, ale naopak jeho rozhodnutím dochádza k zrušeniu predchádzajúceho nezákonného postupu. Príslušnosť GP bola konštatovaná vo viacerých rozhodnutiach okresných súdov a aj krajských súdov.

9. Strana žalovaného 2/ považovala žalobu za nedôvodnú, pretože nie je uplatňovaný základ nároku, ktorým by malo byť nezákonné rozhodnutie, v žalobe si vzájomne odporujú dôvody (prieťahy) a titul - nezákonné rozhodnutie uplatňovaného nároku, pričom aj žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola uplatnená len z titulu nezákonného rozhodnutia. Nebola uplatnená náhrada škody z titulu nesprávneho úradného postupu, pričom uznesenie vyšetrovateľa neoznačil za nezákonné žiaden orgán a nebolo zrušené ani na základe podaného opravného prostriedku. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu, sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila - II.ÚS 163/13. V danej veci bol dostatočne odôvodnený záver pre postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Prokurátor žalobu podať musí a nemôže uplatniť zásadu „in dubio pro reo“, inak by jeho postup bol nezákonný. Orgány verejnej moci nevydali nezákonné rozhodnutie, plnili len zákonné povinnosti, a preto žiadal prihliadnúť na ustanovenie § 3 OZ a náhradu škody z tohto titulu nepriznať. Žalobkyňa svojím konaním si trestné stíhanie zavinila sama a akákoľvek náhrada škody by bola v rozpore s dobrými mravmi. V trestnej veci nešlo o svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, ale o jediný možný a zákonný postup pre zistenie trestnoprávnej zodpovednosti ku skutku, ktorý sa stal. Konanie žalobkyne bolo protiprávne a až na základe dokazovania v trestnom konaní v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, došlo k jej rozhodnutiu spod obžaloby - v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ústavného súdu IV. ÚS/296/2014 zo dňa 06.05.2015 a II. ÚS/163/2013 a I.

ÚS/548/2013. Tento konštatuje, že ani prípadné oslobodenie páchatela spod obžaloby neznamená, že sa nedopustil protiprávneho konania, čo má vplyv na príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si uplatňoval a obvinením, ktoré bolo v trestnej veci vznesené. Žalovaný 2/ namietol správnosť vyúčtovania trov právneho zastúpenia - hlavne to, že nie sú mu známe porady s klientom. Porada s klientom je účelná len v prípade, ak na jej podklade je realizovaný procesný úkon v prospech klienta. V tejto súvislosti namietol aj potrebu porád a dĺžku ich trvania, nebolo preukázané, že obhajca bol platcom DPH a k cestovným výdavkom nepredložil veľký technický preukaz. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považoval za nepreukázaný a založený len na tvrdeniach žalobkyne. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodlivý následok nenastal. Ide o podmienku kontradiktórneho procesu, ktorú je žalobkyňa povinná preukázať. Nie sú mu známe také prílohy žaloby, ktoré by preukazovali existenciu príčinnej súvislosti medzi vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a uplatnenou nemajetkovou ujmu. Táto má byť náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v majetkovej sfére dotknutej osoby. Následky takejto intenzity, ktoré by zakladali právo na priznanie peňažnej náhrady, žalobkyňa nepreukázala. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z..

10. Okrem výsluchu strán sporu sa súd oboznámil s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. XT/XXX/XXXX, osobitne s rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XT/XXX/XXXX v spojení s uznesením K. súdu v Žiline zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 2To/97/2013 a obsahom listín tvoriacich súčasť spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

11. Uznesením vyšetrovateľa PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality, F. K. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. H.: Y-XX/OEK-DK-XXXX-DZ podľa § 206 ods. X Trestného poriadku rozhodol o stíhaní žalobkyne ako obvinenej z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 2 Trestného zákona, neskôr kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podala žalobkyňa v lehote sťažnosť, ktorú okresný prokurátor uznesením vydaným pod sp. zn. 2Pv 398/2005 zo dňa 07.07.2006 ako nedôvodnú zamietol. Dňa 29.05.2006 si žalobkyňa zvolila za obhajcu Q.. J. J., advokáta so sídlom F. K., M. S. č. XXXX/XX a dňa XX.XX.XXXX advokáta Q.. J. V. na základe plnej moci zo dňa XX.XX.XXXX.

Z pripojeného spisu vyplýva, že právny zástupca vykonal nasledovné úkony;

1. príprava a prevzatie zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 09.06.2008
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a)52,68
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný.....6,31
EUR
účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov Námestovo dňa 01.08.2011 od 09.30 hod.
do 14.45 hod.
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....185,25
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál7,41
EUR
účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluch svedka Námestovo dňa 26.08.2011
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)61,75
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál7,41
EUR
- ďalšia porada s klientkou dňa 16.01.2012 v trvaní 2 hodiny
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a)84,77
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....7,63
EUR
5. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov Dolný Kubín dňa 18.01.2012 od 13.00 hod.
do 16.00 hod.

§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....	127,16
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
6. ďalšia porada s klientkou dňa 05.02.2012 v trvaní 2 hodiny	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a)	84,77
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
7. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluch obvinenej a svedka Dolný Kubín dňa 06.02.2012 od 09.10 hoci do 12.45 hod.	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	127,16
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
8. účasť pri oboznámení sa s výsledkami Dolný Kubín dňa 29.02.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	63,58
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....	7,63
EUR	
9. ďalšia porada s klientkou dňa 20.05.2012 v trvaní 2 hodiny	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a).....	84,77
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
10. písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej - podnet na preskúmanie postupu Okresnej prokuratúry dňa 22.05.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b).....	63,58
EUR	
§ 16 ods, 3 - režijný paušál.....	7,63
EUR	
11.účasť pri oboznámení sa s výsledkami Dolný Kubín dňa 04.06.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....	63,58
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný	7,63
EUR	
12. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 29.01.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b)	16,27
EUR	
§ 16 ods, 3 režijný paušál	7,81
EUR	
13. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 14.02.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	65,08
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....	7,81
EUR	
14. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 14.03.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b)	16,27
EUR	

§ 16 ods. 3 - režijný paušál7,81
EUR

15. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 28.03.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)65,08
EUR

§ 16 ods. 3 - režijný paušál7,81
EUR

16. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 16.05.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....30,16
EUR

§ 16 ods. 3 - režijný paušál7,81
EUR

17. účasť na konaní pred súdom - verejné zasadnutie dňa 27.11.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b).....3,17
EUR

§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....7,81
EUR

Spolu za 17 úkonov právnej pomoci + režijný paušál 1434,11 Eur; ďalej z náhrady hotových výdavkov pozostávajúcich z cestovných nákladov 468,12 Z. a náhrady za stratu času 741,86 Eur podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. XXX/XXXX Z. z. o náhradách za poskytnutie právnej pomoci advokátom - ďalej len „vyhláška,, + 20 % F. sumou 528,82 Eur a to;

1. za cestu na výsluch svedkov dna 01.08.2011vo výške 48,58 Eur
(použitý dopravný prostriedok M. Passat ZA-586, cena pohonných hmôt za liter 1,348 EUR krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie cest, mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške74,10 Eur

2. za cestu na výsluch svedkov dna 26.08.2011vo výške 48,40 Eur
(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA-XXX, cena pohonných hmôt za liter 1,333 EUR krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie cest, mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km D. - N. a späť 176 km)

náhradu za stratu času vo výške vo výške74,10 Eur

3. za cestu na výsluch svedkov dňa 18.01.2012vo výške 30,84 Eur
(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA-XXX, cena pohonných hmôt za liter 1,411 EUR krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie cest, mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km D. - F. K. a späť XXX km)

náhradu za síra tu času vo výške50,84 Eur

4. za cestu na výsluchy uskutočnené dňa 06.02.2012 vo výške 31,76 Eur
(použitý dopravný prostriedok E., R., E ZA-XXXCL, cena pohonných hmôt za liter 1,489 Eur x priemerná spotreba pohonných hmôt 1 km, t.j. 0,071 l + náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z. z. vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km D. - F. K. a späť 110 km)

náhradu za stratu času vo výške50,84 Eur

5. za cestu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 29.02.2012 vo výške 31,11 Eur
(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA -XXXCV, cena pohonných hmôt za l X,XXX Z. x priemerná spotreba pohonných hmôt 1km/0,069 + náhrada za používanie cest. motorových vozidiel pri prac. cestách predpisov vo výške 0,183 Eur x počet ubehnutých km Žilina - Dolný Kubín a späť - 110 km)
náhradu za stratu času vo výške50,84 Eur

6. za cestu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 04.06.2012vo výške 30,85 Eur

(použitý dopravný prostriedok Volkswagen W. ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km D.-F. K. a späť !10 km)

náhradu za stratu času vo výške50,84 Eur

z a cestu na pojednávanie dňa 29.01.2013 vo výške 49,45 Eur

(použitý dopravný prostriedok Volkswagen W. ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina-Námestovo a späť XXX km)

náhradu za stratu Času vo výške 78,06 Eur

za cestu na pojednávanie dňa 14.02.2013 vo výške 49,48 Eur

(použitý dopravný prostriedok Volkswagen W. ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina-N. a späť 176 km)

náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur

za cestu na pojednávanie dňa 14.03.2013 vo výške 49,50 Eur

(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina-N. a späť XXX km)

náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur

za cestu na pojednávanie dňa 28.03.2013 vo výške 49,39 Eur

(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina-N. a späť XXX km)

náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur

za cestu na pojednávanie dňa 16.05.2013 vo výške 48,76 Eur

(použitý dopravný prostriedok M. W. ZA-XSXC, cena pohonných hmôt za liter X,XXX EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km D.-- N. a späť 176 km)

náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur

12. Dňa 10.09.2012 bola podaná obžaloba pod Pv 44/08, o ktorej Okresný súd N. rozhodol rozsudkom zo dňa 16.05.2013 pod sp. zn. 6T/101/2012 tak, že obžalovanú žalobkyňu oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Odvolanie prokurátora proti uvedenému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v D. zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 2To/97/2013 zamietnuté. Rozsudok Okresného súdu N. nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013. Od vznesenia obvinenia do vydania oslobodzujúceho rozsudku uplynulo predstaviť obdobie od 9.2.2006 do 27.11.2013.

13. Žalobkyňa podala návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím V. spravodlivosti SR podaním z XX.XX.XXXX, ktorú žalovaný 1/ prevzal XX.XX.XXXX (nesporná skutočnosť potvrdená žalovaným 2/). Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia súd zistil, že žalobkyňi v súvislosti s vedením trestného konania vznikli trovy právneho zastúpenia vyčíslené v celkovej výške 3 172,91 Eur, ktoré žalobkyňa uhradila do pokladne právneho zástupcu dňa 09.06.2008 formou preddavku, čo preukazuje príjmový pokladničný doklad (čl.40).

14. Vo vzťahu k vyúčtovaným pracovným cestám súd zistil, že právny zástupca žalobkyne vykonal pracovnú cestu zo Žiliny do Dolného K. a späť - dňa X.X.XXXX so začiatkom od 7.00 hod do 15.00 hod.. Ďalej vykonal porady so žalobkyňou ako klientkou dňa 20.05.2012 so začiatkom od 11.00 hod do 12.40 hod (pred podaním podnetu na preskúmanie postupu policajta), dňa 05.02.2013 so začiatkom od 13.00 hod do 15.00 hod. (uskutočnená pred účasťou na výsluchu obvinenej a svedka P. A.), dňa XX.XX.XXXX so začiatkom od XX.XX hod do XX.XX hod. (uskutočnená pred výsluchom svedka V. A. a J.. Q. W.). Z obsahu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právneho zástupcu žalobkyne súd zistil, že tento je platiteľom danej z pridanej hodnoty.

15. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

17. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra B. republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ W. zboru alebo poverený príslušník W. zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa W. zboru alebo povereného príslušníka W. zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

18. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

19. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

20. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

22. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

23. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

24. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

25. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

26. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

27. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

28. Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je stanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 Ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom a to spôsobom umožňujúcim odškodniť všetky prípady spôsobenia škody poškodeným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorý sa ukázal neskôr ako nezákonný.

29. V prípade žalobkyne bolo trestné konanie skončené vydaním rozsudku, ktorým bola oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom, z čoho je zrejmé, že predpoklad o spáchaní trestného činu sa nenaplnil. Podľa názoru súdu žalobkyňa od momentu právoplatnosti rozsudku, ktorým bola spod obžaloby oslobodená bez uznania viny, spĺňa všetky podmienky na priznanie ňou uplatňovaného nároku na náhrady škody.

30. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú súdnu prax (rozsudok NS SR zo dňa 30.03.2011 sp. zn. 3Cdo/194/2010), v zmysle ktorej zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím, vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom - ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.. Rozhodovanie súdov sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má podľa § 1 - 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby (R 70/1994). Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotráva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z.. Zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

31. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

32. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu, bola odčinená (4M Cdo15/2009). Q. dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania,

pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v danom prípade neviaže na (ne) správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

33. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný, nakoľko je nepochybné, že žalobkyňa v trestnom konaní si zvolila za obhajcu - JUDr. J. V., konateľa a advokáta, advokátskej kancelárie P. V. & F., s.r.o., so sídlom D., D. cesta XXXX/XX. Táto advokátska kancelária vyfakturovala tarifnú odmenu za poskytnutie právnych služieb v celkovej výške 3 172,91 Eur, ktoré žalobkyňa uhradila dňa 09.06.2008 (formou preddavku na trovy obhajoby - 96 000 Sk). Z pripojeného spisu mal súd preukázané, že obhajca ním vyúčtované úkony právnej služby formou obhajoby žalobkyne vo vedenom trestnom konaní vykonal, pričom úkony považoval za účelne vynaložené.

34. Okrem istiny žiadala žalobkyňa priznať aj príslušenstvo pohľadávky a to úrok z omeškania od 28.10.2015 do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne, o ktorom súd rozhodol podľa § 517, ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.. Úrok z omeškania bol priznaný odo dňa nasledujúceho po odstúpení žiadosti žalobkyne žalovanému 2/ a to prípisom zo dňa 27.10.2015.

35. Pokiaľ aj strana žalovaného 2/ namietala neúčelnosť vynaložených trov formou neúmerne veľkého počtu porád s klientkou, súd zistil, že tieto boli vykonané pred vykonaním konkrétneho úkonu trestného konania prípravného (či už plánovaným výsluchom svedkov alebo výsluchom poškodených a obžalovanej), celkovo bolo vykonaných 5 porád. Z tohto hľadiska ich nemohol súd vyhodnotiť ako neúčelne vykonané. K odmene a náhrade hotových výdavkov prislúchala advokátovi aj daň z pridanej hodnoty, keďže je preukázateľne platcom tejto danej - § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o náhradách advokátov za poskytnutie služieb, čo preukázal osvedčením o tom, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

36. Žalobkyňa si v súvislosti s vedením trestného konania, ktoré skončilo jej oslobodením spod podanej obžaloby, uplatnila aj nárok na tzv. „morálnu-nemajetkovú ujmu“ vo výške 17 600 Eur. Náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňovala dĺžkou vedeného trestného konania, ktoré závažným spôsobom zasiahlo do jej súkromného ale aj spoločenského života. Konkrétne sa to prejavilo - nespavosťou pred nariadenými výsluchmi prípravného konania trestného, bola vyradená z okruhu záľub, kde stratila priateľom a známymi - poľovačiek, vodných športov a motorizme, v ktorej oblasti organizovala Majstrovstvá sveta a Európy, niektorí blízki prestali byť jej priateľmi a v neposlednom rade, keďže podnikala, stratila aj časť obchodných partnerov. Deti, ktoré boli študentmi, museli byť vypočúvané. V súvislosti s trestným stíhaním musela v roku 2007 odovzdať poľovnícku zbraň (guľovnícu) aj napriek tomu, že je vášnivá poľovníčka. Musela si nájsť inú prácu, pretože keď sa uchádzala o prácu účtovníčky, vždy jej bolo oznámené, že by to nebolo dobré. Bola sledovaná, mala odpočúvaný mobilný telefón. Všetky tieto skutočnosti jej zasiahli do života, hoci pocity strachu a neistoty sa nedajú celkom opísať aj napriek tomu, že ich človek prežíva a zasahujú mu do života a majú vplyv na jej psychiku

37. Vychádzajúc z ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd po zohľadnení všetkých okolností citovaného ustanovenia, priznal žalobkyňi aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 Eur, ktorú sumu považuje za primeranú, keďže je názoru, že satisfakcia formou náhrady škody vzniknutej vynaložených trov konania, nepostačuje. Priznanú sumu nemajetkovej ujmy súd považuje za primeranú vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Je zrejmé, že žalobkyňa bola osobou spoločensky činnou, čo sa prejavilo pôsobením v oblasti vodných športov, v rámci ktorých organizovala na Oravskej priehrade podujatia na celosvetovej a európskej úrovni, z ktorých po vedení trestného konania, bola vyradená a to aj stratou kontaktov s osobami tam pôsobiacimi. Trestné konanie zasiahlo aj do oblasti jej záľub v oblasti poľovníctva, čo sa prejavilo povinným odovzdaním zbrane, v dôsledku čoho nemohla (hoc len sčasti) vykonávať právo poľovníctva. V neposlednom rade je to aj osobný život žalobkyne - sťaženie hľadania práce v oblasti, kde predtým pôsobila - práca účtovníčky. Všetky tieto okolnosti mali vplyv na rôzne oblasti života žalobkyne - nielen rodinného, osobného (vnútorným prežívaním) a to po pomerne dlhú dobu - 93 mesiacov vedenia trestného konania. Súd preto ustálil, že žalobkyňi patrí nemajetková ujma, ale vo výške XX XXX Eur, ktorú považuje za primeranú a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

38. Žalovaný 2/ vzniesol námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako už súd vyššie konštatoval návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol doručený žalovanému 2/ dňa 02.10.2015, pričom rozsudok, ktorým bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013. Od tohto momentu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 27.11.2016. Žalobca si nárok uplatnil včas, pričom je bez právnej relevancie, či žalobkyňa si svoj nárok uplatnila u nepríslušného orgánu - Ministerstva spravodlivosti SR, pretože v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. je zrejmé, že ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento povinný bezodkladne postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného (t.j. žalobkyňu), pričom účinky podania žiadosti zostávajú zachované. Ministerstvo spravodlivosti návrh žalobkyne postúpilo žalovanému 2/ a to aj potom, čo po prvom postúpení im návrh na predbežné prerokovanie nároku bol vrátený - naposledy dňa 20.10.2015, no napriek tomu žalobkyňa podala svoj návrh na predbežné prerokovanie nároku 02.10.2015 - teda včas.

39. Pokiaľ ide o vecnú legitimitáciu žalovaného 2/ súd vychádzal z ustanovenia § 1 písm. a/, § 3 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z., kedy zodpovedným subjektom za škodu vzniknutú v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je štát - Slovenská republika a ústredný orgán štátnej správy, vybavený samostatnou spôsobilosťou byť účastníkom konania/stranou sporu, ktorý za štát len koná je Generálna prokuratúra B. republiky, keďže škodu spôsobil tento štátny orgán v trestnom konaní - vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, na podklade ktorého bola podaná obžaloba. Rozsudok Okresného súdu N., ktorým súd žalobkyňu oslobodil spod obžaloby len napravilo stav spôsobený vydaním nezákonného rozhodnutia. Do úvahy neprichádza iný pasívne vecne legitimovaný orgán - či už Ministerstvo spravodlivosti SR - § 4 ods. 1 písm. a) alebo Ministerstvo vnútra SR § 4 ods. 1 písm. b), pretože nie sú kumulatívne splnené podmienky tohto ustanovenia (a to nebola podaná obžaloba).

40. Na základe späťvzatia žaloby (na pojednávaní dňa 04.10.2017) súd konanie proti žalovanému 1/ podľa § 145 ods. 1 CSP (za jeho súhlasu prednesenom v jeho vyjadrení) zastavil.

41. V pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému 1/ vychádzajúc z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa, preto žalovanému 1/ ako protistrane vznikol nárok na náhradu trov. Žalovaný 1/ si nárok na náhradu trov konania uplatňoval, preto mu súd náhradu trov priznal v plnom rozsahu 100 %

42. V pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ súd žalobkyňu ako úspešnej strane sporu s poukazom na § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov v rozsahu jej úspechu - čistého 65,32 %. O výške týchto trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej - § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.